

РЕШЕНИЕ

№ 426

гр. Ловеч, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА**
АТАНАСОВА

при участието на секретаря **ИВАНКА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разглежда докладваното от **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА АТАНАСОВА**
Гражданско дело № 20224310100372 по описа за 2022 година

Обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание чл.415, ал.1, т.2 във връзка с чл.422, ал.1 и чл.124, ал.1 от ГПК и предявен при условията на евентуалност осъдителен иск с правно основание чл.430, ал.1 от ТЗ във връзка с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Настоящият съдебен състав е сезиран с искова молба от „Банка ДСК“ АД, ЕИК : 121830616, със седалище и адрес на управление : ***, представлявано от Главния изпълнителен директор **** и Изпълнителния директор ***, чрез пълномощника си гл.юрисконсулт **** против М. Г. Г. от гр.Ловеч, в която изтъква, че по силата на сключен на 28.03.2012 год. Договор за овърдрафт по разплащателна сметка № 387526 "Сосиете Женерал Експресбанк" АД е предоставило на М. Г. Г., ЕГН-*****, кредит овърдрафт в размер на 850 лв. Кредитът овърдрафт представлява потребителски кредит със срок на издължаване 12 месеца с автоматично подновяване. Падежната дата е първо число на месеца. За ползвания заем кредитополучателят дължи заплащане на договорна /възнаградителна/ лихва на Банката при условията, договорени в чл.7 от Договора - част I и чл.5 част II. При неточно изпълнение на договора по отношение на дължимите плащания кредитополучателят дължи и обезщетение за забава. Кредитът е осчетоводен и усвоен изцяло по сметка, която при вливането на „Експресбанк“ АД в „Банка ДСК“ ЕАД е обозначена с №6525638506.

При погасяването на кредита са допуснати нередовности в плащанията на вноските, което е довело до настъпване на предсрочната изискуемост на вземането на основание т.12, ал.3 вр. с т.12, ал.1 от Част II от Договора за кредит. Последната вноска по разплащателната сметка на длъжника, а оттам и по кредит овърдрафта, е направена на 13.03.2018 год. След вливането на „Експресбанк“ АД в „Банка ДСК“ ЕАД, „Банка ДСК“ АД е предприела действия по прекратяването на сключения договор за кредит овърдрафт и за обявяване на изискуемостта му. На 15.10.2020 год. до длъжника е изпратена покана-уведомление за обявяване на предсрочната изискуемост. Поканата е връчена чрез ЧСИ Велислав Петров по реда на чл.47 ГПК, като за дата на настъпване на изискуемостта спрямо длъжника е определен 04.01.2021 год.

След датата на настъпване на предсрочната изискуемост до датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК до РС е начислено единствено обезщетение за забава в размер на законна лихва съгласно Тълкувателно решение №3/2017 год.

От представеното извлечение от счетоводните книги на „Банка ДСК“ АД по Ч.гр.дело №332/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч е видно, че към 05.01.2021 год. М. Г. Г. не е погасил задълженията си към Банката и дължи : 850 лева – главница; 113.05 лева – договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 01.11.2019 год. до 03.01.2021 год.; 152.93 лв.- лихва за забава /лихвена надбавка за забава/ за периода от 30.04.2019 год. до 12.03.2020 год. и 960 лв. - лихва за забава за

периода от 14.05.2020 год. до 03.01.2021 год.; 7.08 лева - законна лихва за периода от 04.01.2021 год. до 04.02.2021 год.; 257.91 лв. - дължими такси.

Заявлението срещу длъжника по чл.417 ГПК е уважено **ЧАСТИЧНО /с изключение за сумата 257.91 лв. - дължими такси, които по същество не представляват такива/**, като са им присъдени и разноските по Ч.гр.дело в размер на 24.37 лв.

След издаване на заповедта за незабавно изпълнение е образувано изпълнително дело №305/2021 год. по описа на ЧСИ Ивилина Лаловска, рег.№903, с район на действие ОС-гр.Ловеч. Заповедта за незабавно изпълнение е връчена на длъжника чрез залепване на уведомление по реда на чл.47 от ГПК. На 01.02.2022 год. „Банка ДСК“АД е получила Определение №75/27.01.2022 год. на РС-гр.Ловеч, постановено по Ч.гр.дело №332/2021 год., съгласно което им е указано, че могат да предявят иск за установяване на вземането си от М. Г. Г. на основание чл.415, ал.1, т.2 от ГПК, поради което и с оглед по-горе изложеното за „Банка ДСК“АД е налице правен интерес да предяви настоящия установителен иск.

Затова и в законоустановения срок, предявява настоящия иск на основание чл.422, ал.1, във връзка с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК.

Моли да бъдат призовани на съд с ответника и след като се увери във верността на гореизложеното, да постанови решение, с което да признае за установено, че към 05.01.2021 год. - датата на подаване на Заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК, ответникът **М. Г. Г., ЕГН-*****, от ****, ДЪЛЖИ** на „**БАНКА ДСК**“АД, **ЕИК : 121830616**, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул.“Московска”№19, следните суми : **850 лева** – главница; **113.05 лева** – договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 01.11.2019 год. до 03.01.2021 год.; **152.93 лв.,- лихва за забава /лихвена надбавка за забава/** за периода от 30.04.2019 год. до 12.03.2020 год. и 960 лв.- лихва за забава за периода от 14.05.2020 год. до 03.01.2021 год.; **7.08 лева** - законна лихва за периода от 04.01.2021 год. до 04.02.2021 год., **законна лихва**, считано от 05.02.2021 год. до окончателното погасяване на задължението. Моли съда да се произнесе и за присъдените им в заповедното производство разноски.

Моли съда да допусне до разглеждане при условията на евентуалност, изложените по-долу осъдителни искове, в случай че приеме, че изискуемостта на неплатената част от вземането на „Банка ДСК“АД по Договор за кредит овърдрафт от 28.03.2012 год. не е настъпила преди подаване на Заявлението по чл.417 от ГПК в съда.

Смята, че съединяването на посочените искове при условията на евентуалност е допустимо, с оглед задължителните указания на ВКС, дадени в т.11, б.“б” на ТР от 18.06.2014 год., поставено по т.д.№4/2013 год. на ОСГТК.

Твърди, че към датата на предявяване на настоящия иск е допусната забава в плащанията по главница и/или лихва, което е довело до настъпване на предсрочната изискуемост на вземането на основание т.12, ал.3 във връзка с т.12, ал.1, б.“а” и „в“ от Договор за кредит-овърдрафт – част II – поради това, че разплащателната сметка на длъжника е на дебитно салдо и в период от 90 дни няма постъпления по сметката и разплащателната сметка е функционирала над 180 дни на дебитно салдо без нито едно зануляване на салдото през този период. Последната вноска е направена на 13.03.2018 год., като не е била достатъчна към момента за зануляване на дебитното салдо. След тази дата по сметката не са постъпвали суми и условията, даващи право на Банката да прекрати действието на договора за кредит овърдрафт са били налице след изтичане на 90 дни, респективно на 180 дни от последната вноска по сметката. С депозирането на настоящата искова молба Банката обявява прекратяването на действието на договора за кредит и предсрочната му изискуемост в размер на пълния му неизплатен остатък. Последното поражда право за „Банка ДСК“АД да заведе осъдителен иск за неплатения остатък от вземането си по процесния Договор за кредит.

Настоящата претенция на Банката се обосновава на различно основание от това на посочените по-горе установителни искове, поради факта, че твърдят прекратяване на действието на договора за кредит и настъпване на предсрочната изискуемост на неплатения остатък от вземането на Банката по процесния договор към момента на връчване на исковата молба на ответника, доколкото развалянето на договора за кредит и обявяването на кредита за предсрочно изискуем представлява по своята същност потестативно право, което се упражнява по извънсъдебен ред, а претендирането на последиците от упражняването му е допустимо чрез завеждане на осъдителен иск.

Предвид гореизложеното ищецът моли съда в случай, че предявените главни искове не бъдат уважени, да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на „Банка ДСК“АД, на основание чл.430, ал.1 от ТЗ във връзка с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД, следните суми : 850 лева главница; 250 лева договорна лихва за периода от 02.2019 год. до датата на подаване на настоящата искова молба 02.2022 год.; 248,53 лева лихвена надбавка за забава /обезщетение за забава/ за периода от 30.04.2019 год. до 28.02.2022 год., изключая периода на извънредното положение за периода от 12.03.2020 год. до 14.05.2020 год., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното погасяване на задължението.

Моли да им бъдат присъдени и направените в настоящото производство разноски – доплатена държавна такса,

депозит за вещо лице, включително и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.25, ал.1 от НЗПП.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК, е представен отговор на исковата молба от адв.Ц. Ж. от АК-гр.Ловеч – назначена за особен представител на ответника, в който намира за безспорно, че сумата е преведена в сметката на ответника и кредита е усвоен, въпреки, че няма доказателства за трудовото му възнаграждение, което е основание за отпускане на кредита. Освен това няма доказателства уведомен ли е ответника за извършената цесия и от кого банката твърди, че вземането е станало изискуемо след последната вноска станала на 13.03.2018 г., за която той не е уведомен. Твърди, че приложената по делото покана-уведомление не е относима по договора, защото съдържанието ѝ не е по исковата молба и по договора, за който се твърди. Освен това искът за сумата в размер на 257,91 лв. по заявлението е отхвърлен от съда и следва да се предяви като осъдителен, а не като установителен иск. По тези съображения моли съдът да отхвърли предявения установителен иск ведно със законните последици.

Относно предявеният при условията на евентуалност осъдителен иск, моли съда той да бъде отхвърлен, тъй като връчването на исковата молба не може и не играе роля на уведомление на длъжника за обявяване на изискуемо вземане. За неизпълнението на договора Банката с писмено уведомление до кредитополучателя може да прекрати сключения договор при посочените в чл.12, ал.1, б.,а и б.,в” от договора обстоятелства.

Пред настоящата съдебна инстанция ищецът, редовно призован, се представлява от гл.юрисконсулт Венков, по чиято молба съдът е допуснал поправка в петитума на исковата молба по отношение на предявление при условията на евентуалност осъдителен иск като на стр.5, ред 5 от горе надолу срока на претендираната лихва да се чете от 01.11.2019 год. до 29.02.2022 год., както и поправка в обстоятелствената част и петитума на исковата молба по отношение на лихвата за забава, като вместо сумата 960 лева да се изписва и чете 95,60 лева. Пледира съдът да уважи исковата им претенция като основателна и доказана, тъй като по делото е установено, че кредита е постъпил при ответника, че той го е ползвал, както и че се касае за сключен между страните безсрочен договор, който може да бъде прекратен при условията, формулирани в него. Спорно е кога договора е обявен за предсрочно изискуем. Моли съда ако приеме, че не е налице редовно уведомяване на длъжника за настъпилата предсрочна изискуемост, да има предвид, че са подали при условията на евентуалност и осъдителна искова претенция.

Ответникът, редовно призован, при условията на чл.47, ал.6 от ГПК, не се явява в хода на исковото производство. Представява се от назначения му за особен представител адв.Ж., която поддържа писмения отговор. Моли съда да се произнесе с решение, с което да отхвърли иска като неоснователен и недоказан, както и първоначалния, така и евентуалния иск. Счита, че ответника не е уведомен за предсрочната изискуемост на договора, защото е представена една покана, която е от 15.10.2020 год., но в нея съдържанието не е по исковата молба и по договора, за който се твърди. Представен е един протокол на съдия-изпълнител, в който е приета тази покана, но той приема поканата на 04.01.2020 год.

Първоинстанционният съд като прецени събраните по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, както и доводите на представителите на страните, по вътрешно убеждение, съгласно чл.12 от ГПК, и съобразно нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установени следните факти :

Видно от служебно изисканото и приложено като доказателство по делото Ч.гр.дело №332/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч е, че въз основа на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК, подадено от „Банка ДСК“АД, като правопреемник на „Експресбанк“АД е издадена в нейна полза Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК №213/16.02.2021 год. срещу длъжника М. Г. Г. от гр.Ловеч в размер на сумата 1 218,66 лева, от които 850 лева главница за периода от 0.11.2019 год. до изплащане на вземането, 113,05 лева договорна лихва за периода от 01.11.2019 год. до 03.01.2021 год., 152,93 лева лихва за забава за периода от 30.04.2019 год. до 12.03.2020 год.,95,60 лева лихва за забава за периода от 14.05.2020 год. до 03.01.2021 год.,7,08 лева лихва за забава за периода от 04.01.2021 год. до 04.01.2021 год., законна лихва от 05.02.2021 год. до изплащане на вземането и 24,37 лева разноски по делото. В заповедта е посочено, че вземането произтича от следните обстоятелства : Договор за кредит №387526; Извлечение от счетоводните книги на „Банка ДСК“АД /като правопреемник на „Експресбанк“АД/ по Договор за кредит овърдрафт №387526 от 28.03.2012 год.

Тъй като заповедта за изпълнение и връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, то с Определение №75/27.01.2022 год. год., в производство по чл.415, ал.1, т.2 от ГПК, заповедният съд е указал на заявителя, че в едномесечен срок от съобщението може да предяви иск срещу длъжника, за установяване на вземанията си, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК №213/16.02.2021 год., като довнесе дължимата държавна такса, съгласно Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК. Предупредил го е за последиците по чл.415, ал.5 от ГПК, че при непредставяне на доказателства за предявяване на иска в посочения срок /копие от искова молба с положен щемпел за входирането ѝ в съответния съд/, които доказателства следва

да се представят по настоящото дело в същия срок, съдът ще обезсили заповедта за изпълнение, както и изпълнителния лист, издаден по чл.418 от ГПК. Със същото определение заповедният съд е спрял и изпълнението по изп.дело №305/2021 год. по описа на ЧСИ Ивилина Лаловска, рег.№903, с район на действие ОС-гр.Ловеч, образувано въз основа на изпълнителен лист от 16.02.2021 год. и Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, издадени по Ч.гр.дело №332/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч. Определението в частта, с която е спряно изпълнението по посоченото изп.дело не е обжалвано с частна жалба пред ОС-гр.Ловеч в законният едноседмичен срок от връчването му на заявителя и е влязло в сила на 09.02.2022 год.

Препис от Определение №75/27.01.2022 год. е връчено на заявителя на 27.01.2022 год. и получен от юриконсулт Весела Тонкова на 01.02.2022 год., видно от разписката по заповедното производство, а исквата молба, с която настоящият съдебен състав е сезиран е с вх.№1870/01.03.2022 год., пощенско клеймо от 28.02.2022 год., т.е. подадена е в законният едномесечен срок и е допустима. Разгледана по същество тя е основателна и доказана.

Страните не спорят, а това се установява и от представения като доказателство пред настоящата инстанция, че на 28.03.2012 год. е сключен Договор за овърдрафт по разплащателна сметка 387526 между „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД, ЕИК : 813071350, със седалище и адрес на управление на клона : гр.Плевен, ул.“Иван Вазов“ №4, представлявано от Сашо Владимир Бетов, в качеството му на Управител на „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД-клон Плевен и кредитополучателя М. Г. Г. от **** с максимално разрешен размер 850 лева. Вида на кредита е потребителски за задоволяване на потребителски нужди на кредитополучателя и неговото домакинство. Срокът на договора е 12 месеца с автоматично подновяване, като същият е разрешен по съответната разплащателна сметка на клиента в „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД-клон Плевен. Видно от клаузите на договора е, че таксата за обслужване на разплащателната сметка е 1,79 лева /чл.6.1/, при годишен лихвен процент – БЛПСГЕВ за BGN /вид валута/, увеличен с надбавка от 14,00 пункта на година /чл.7/, като при сключване на договора приложимият към този договор БЛПСГЕВ за BGN /вид валута/ е в размер на 6.00%, при лихвен процент на ден в размер на 0.0555% изчислен към момента на сключване на договора /чл.7.1 и 7.2/. В т.10 е договорено между страните, че годишният процент на разходите по кредита /ГПР/, изчислен към момента на сключване на договора е 23,76%, като разходите по кредита, обхванати от ГПР, могат да бъдат променяни съгласно чл.5 и чл.6 от Част II при промяна на пазарните условия. От чл.11 се разбира, че общата дължима сума от кредитополучателя, изчислена към момента на сключване на договора е 1 049,98 лева. Договорът е обезпечен чрез залог на вземания по сметка /само в конкретни случаи по изрична преценка на Банката/ - чл.12, като таксите и комисионните по кредита, приложими на датата на сключване на договора са, както следва : такса за управление – 8,50 лева, нотариални такси – съгласно чл.4, ал.3. Кредитът, видно от чл.3, ал.1, се усвоява чрез извършване на касови и безкасови плащания над размера на наличностите по разплащателната сметка на кредитополучателя, като превизието е в рамките на договорения овърдрафт. Предвижда се съгласно клаузите на договора, че в рамките на договорения срок на кредита с всяко постъпление по разплащателната сметка се намалява експозицията по овърдрафта /формираното дебитно салдо/, като операцията се извършва в рамките на същия работен ден /чл.8, ал.1/, като следващата ал.2 предвижда, е ако на датата на изискуемост /падежа/ на лихва, такса и/или комисионна по договора за овърдрафт наличностите по разплащателната сметка са недостатъчни за погасяването ѝ, непогасената част от задължението се отчита като дебит по разплащателната сметка до размера на разрешенния овърдрафт, добавя се към главницата и се олихвява с договорения лихвен размер. В случай, че овърдрафтът е изцяло усвоен или в случай, че неусвоената част е недостатъчна, дължимата лихва, такси и/или комисионна /или част от нея/ се отчита по дебита на сметката като неразрешен овърдрафт. Този неразрешен овърдрафт се олихвява с лихва, по-висока от договорната, съгласно Част I на настоящия договор и се дължи незабавно. В чл.12, ал.1 са предвидени последиците от неизпълнение, като при настъпването на което и да е от обстоятелствата, посочени по-долу Банката може с писмено уведомление до кредитополучателя да прекрати договора за овърдрафт, а именно : б.“а“ - ако разплащателната сметка е на дебитно салдо и в период от 90 дни няма постъпления по сметката; б.“б“ - ако дебитното салдо надвиши размера на договорения овърдрафт и в срок от 90 дни задължението не бъде сведено в границите на разрешенния овърдрафт; б.“в“ - ако разплащателната сметка функционира на дебитно салдо повече от 180 дни, без нито едно зануляване на салдото през този период; б.“д“ – неизпълнение от страна на кредитополучателя на съществено задължение по настоящия договор или по договора за водене на разплащателна сметка; б.“з“ – ако кредитополучателят изпадне в забава за плащане на задължения към Банката, възникнали на други основания и не ги заплати в дадения му от Банката допълнителен срок. Според чл.12, ал.3 на договора при прекратяване на овърдрафта, дължимото дебитно салдо се счита за неразрешен овърдрафт, който е незабавно изискуем, и се олихвява съгласно лихвената политика на Банката. Изрично в чл.13 е посочено, че при настъпване на изискуемост, Банката има право да се снабди с изпълнителен лист по извлечение от сметка и да пристъпи към принудително събиране на задълженията си по всички предвидени и незабранени от закона способы. Договорът за овърдрафт, според чл.16, се прекратява в следните случаи : 1./по взаимно писмено съгласие на страните; 2./едностранно от всяка от страните с писмено едномесечно предизвестие; 3./едностранно от кредитополучателя при упражняване на правото на отказ от договора и връщане на Банката на усвоените средства по овърдрафта, ведно с начислената договорна лихва; 4./едностранно от Банката

при обявяване на овърдрафта за изискуем, считано от посочената от Банката дата; 5/.при закриване на разплащателната сметка, по която е разрешен овърдрафта, независимо от основанието, считано от датата на закриването на сметката. Договорът е подписан от страните – представител на Банката и кредитополучателя.

Като доказателство по делото е представена покана-уведомление изх.№0030-20-02432/15.10.2020 год., изпратена от „Банка ДСК“ АД до М. Г. Г., чрез Съдебен изпълнител Велислав Петров, район на действие ОС-гр.Ловеч, с която го уведомява, че поради забавата в погасяване на задълженията му по сключен с „Банка ДСК“ АД Договор за банков кредит от 26.03.2020 год., отпуснат в размер на 850 лева, отчитан по сметка 0000006525638506 и на основание предвидените в него условия, Банката обявява кредита за предсрочно изискуем. От датата на получаване на това писмо цялата непогасена главница по договора за кредит става дължима и върху нея се начислява законна лихва. „Банка ДСК“ АД ще пристъпи към събиране на вземането по съдебен ред, съгласно действащото законодателство. Тази покана-уведомление е връчена на 16.12.2020 год. чрез залепване на уведомление на входната врата на адреса на длъжника, видно от разписка №0030-20-02432/15.10.2020 год. на ЧСИ Велислав Петров, рег.№879, с район на действие ОС-гр.Ловеч.

С Протокол от 04.01.2020 год. ЧСИ Велислав Петров, рег.№879, с район на действие ОС-гр.Ловеч е счел за редовно връчена покана-уведомление с изх.№0030-20-02432/15.10.2020 год. по Договор за банков кредит от 26.03.2020 год. на М. Г. Г..

От заключението на вещо лице Н. Р. по допусната съдебно-икономическа експертиза, което съдът приема като компетентно изготвено и безпристрасно депозирано, още повече, че не бе оспорено от страните в настоящия исков процес, се установява, че след като същото се е запознало с материалите по делото и е направило необходимите справки в счетоводството на ищеца, е установило, че до 24.04.2012 год. кредитния лимит в размер на 850 лева е усвоен изцяло, чрез извършени 3 тегления от сметката чрез АТМ. До 13.03.2018 год. – датата на която е направена последната вноска по разплащателната сметка, а оттам и по кредит овърдрафта – по кредита са налице множество тегления до размера на кредитния лимит и множество постъпления на суми, с които са погасявани възникналите задължения за лихви и вноски по главницата. От средата на 2016 год. до началото на 2018 год. по сметката не са постъпвали средства за погасяване на задълженията. През 2018 год. са направени 3 вноски, както следва : на 09.01.2018 год. – 373,71 лева; на 08.02.2018 год. – 301,77 лева; на 13.03.2018 год. – 303,24 лева, които са били недостатъчни за покриване на възникналите за последната година и половина задължения. На 13.03.2018 год. е постъпила последната вноска за обслужване на кредита, т.е. от тази дата е преустановено плащането на суми за погасяване на процесния кредит. Вещото лице е изчислило размерът на дължимите суми към 05.02.2021 год. – датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение в РС-гр.Ловеч, че е както следва : 850 лева главница; 113,05 лева договорна лихва от 01.11.2019 год. до 03.01.2021 год.; 152,93 лева лихва за забава от 30.04.2019 год. до 12.03.2020 год.; 95,60 лева лихва за забава от 14.02.2020 год. до 03.01.2021 год.; 7,08 лева законна лихва за забава от 04.01.2021 год. до 04.02.2021 год.; 257,91 лева дължими такси или общият размер на дължимите суми е 1 476,57 лева. Размерът на дължимите суми към 01.03.2022 год. – датата на образуване на настоящото исково производство е както следва : 850 лева главница; 113,05 лева договорна лихва от 01.11.2019 год. до 03.01.2021 год.; 152,93 лева лихва за забава от 30.04.2019 год. до 12.03.2020 год.; 95,60 лева лихва за забава от 14.02.2020 год. до 03.01.2021 год.; 7,08 лева законна лихва за забава от 04.01.2021 год. до 04.02.2021 год. или общият размер на дължимите суми възлиза на 1 218,66 лева. Според експерта размерът на дължимите суми към Банката към момента на получаване на исковата молба от ответника по главница, договорна лихва и обезщетение за забава /лихва за забава/ е както следва : 850 лева главница; 252,95 лева договорна лихва о 01.11.2019 год. до 28.02.2022 год.; 248,53 лева лихва за забава от 30.04.2019 год. до 28.02.2022 год. или общият размер на дължимите суми е 1 351,48 лева.

По предявения установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК.

Искът с правно основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415 от ГПК е законодателно уреден като положителен установителен иск и с предявяването му ищецът цели да установи със сила на присъдено нещо дали вземането, относно което е издадена заповед за изпълнение съществува, когато срещу заповедта за изпълнение е постъпило възражение или тя е връчена по реда на чл.47 от ГПК. С оглед на това, че се касае за положителен установителен иск, то в тежест на ищеца е възложено да проведе пълно и главно доказване на материалноправните предпоставки за уважаване на иска. За основателността на така предявения иск в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване следните предпоставки : 1/.Наличие на облигационни правоотношения с ответника по силата на валидно сключен Договор за овърдрафт по разплащателна сметка от 28.03.2012 год.; 2/.Реално предоставяне на заемната сума по сключения договор с твърдения размер; 3/.Наличие на уговорените в договора предпоставки за настъпване на/обявяване на предсрочна изискуемост на кредита; 4/.уведомяване на ответника преди датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, че кредиторът упражнява правото си на обяви кредита за предсрочно изискуем; 5/.размерът на вземането си към датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение.

Сключването на процесния договор за овърдрафт и предоставянето на заемната сума на ответника, според съда, се

установява от събраните по делото писмени доказателства – Договор за овърдрафт по разплащателна сметка 387526 от 28.03.2012 год. и заключението на вещото лице по допусната съдебно-икономическа експертиза. Настоящият съдебен състав приема, че процесният договор по своята правна същност е договор за потребителски кредит по смисъла на чл.9 от ЗПК, защото и видът му е определен като такъв в т.4 на Част I - като потребителски – за задоволяване на потребителски нужди на кредитополучателя и неговото домакинство. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗПК договорът за потребителски кредит е договор, въз основа на който кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне. Разпоредбите на чл.10 и чл.11 от ЗПК уреждат формата и съдържанието на договора за потребителски кредит.

Установяват се уговорените между страните предпоставки за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита, а именно разплащателната сметка е на дебитно салдо и в период от 90 дни няма постъпления по сметката – чл.12, ал.1, б.“а“, както и ако разплащателната сметка функционира на дебитно салдо повече от 180 дни, без нито едно зануляване на салдото през този период – чл.12, ал.1, б.“в“ на договора. На 13.03.2018 год. е постъпила последната вноска за обслужване на кредита, т.е. от тази дата е преустановено плащане на суми за погасяване на процесния кредит и ответника е изпаднал в забава.

Първият спорен въпрос по делото е настъпила ли е предсрочната изискуемост преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, т.е. редовно ли е връчването на поканата-уведомление изх.№0030-20-02432/15.10.2020 год., чрез Съдебен изпълнител Велислав Петров.

С отговора на исковата молба особеният представител на ответника е оспорил редовността на връчването на цитираната по-горе поканата-уведомление до ответника.

Съдът намира, че в случая преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение ищецът не е уведомил надлежно ответника за предсрочната изискуемост, тъй като приложените в исковото производство доказателства не удостоверяват надлежно връчване на поканата-уведомление от страна на ЧСИ Велислав Петров. В настоящият казус спрямо М. Г. Г. не е спазена процедурата по чл.47 от ГПК и ЧСИ Велислав Петров неправилно е приел с Протокол от 04.01.2020 год., че поканата-уведомление е редовно връчена на лицето. Текстът на чл.47, ал.1 от ГПК изисква ответникът /респективно получателят на поканата-уведомление/ в продължение на един месец да не може да бъде намерен на посочения по делото адрес и да не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, което се констатира с най-малко три посещения на адреса, с интервал от поне една седмица между всяко от тях, като най-малко едно от посещенията е в неприсъствен ден. В случай, че адресатът или лице по чл.46 от ГПК не бъдат открити на адреса, връчителят залепва уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп – на входната врата или на видно място около нея, когато има достъп до пощенската кутия, връчителят пуска уведомление и в нея.

Съгласно ал.3 на същата разпоредба, когато адресатът не се яви, за да получи книгата, служебно се проверяват неговата адресна регистрация и месторабота, като се разпорежда ново връчване съобразно установените данни /различен от посещения регистриран постоянен или настоящ адрес и/или действащ трудов договор, местослужене или място за осъществяване на стопанска дейност.

Видно от разписка №0030-20-02432/15.10.2020 год. е, че връчителят е извършил три посещения на адреса на ответника, посочен в уведомлението, с интервал от поне една седмица между всяко от тях, като само едно от тях е в неприсъствен ден – 22.11.2020 год. /неделя/. В Протокола от 04.01.2020 год. ЧСИ Велислав Петров, за да съчете, че поканата-уведомление изх.№0030-20-02432/15.10.2020 год. е редовно връчена е взел предвид, че е извършена справка в НБД“Население“, от която е установил, че постоянният и настоящ адрес на адресата са еднакви, а по справка от НОИ е установил, че лицето работи в „Чикита“ЕООД, ЕИК : 104658712 – с.Джулоница, но не е извършил връчване по месторабота, тъй като работодателят на лицето не е в района на ЧСИ Велислав Петров. Според съда след като е събрал данни за работодателя на ответника, то е следвало да се връчи поканата-уведомление по местоработата на лицето, на основание чл.47, ал.3 от ГПК, тъй като процедурата по чл.47 от ГПК трябва да се извърши в цялост, за да се приеме, че поканата-уведомление е надлежно връчена. Това произтича и от изричните текстове на чл.18, ал.5 от Закона за частните съдебни изпълнители, където е записано, че частният съдебен изпълнител може да връчва всякакви покани, съобщения и отговори във връзка с гражданскоправни отношения, а в следващата ал.6 е предвидено, че той може да възложи на частен съдебен изпълнител от друг район извършването на действия по ал.5 при същите условия, т.е. от тук следва извода, че след като е събрал данни за местоработата на длъжника е следвало да възложи на частен съдебен изпълнител от района, където се намира местоработата на длъжника - с.Джулоница връчването на поканата-уведомление, с която Банката обявява кредита за предсрочно изискуем.

Освен това съдът намира, че самото уведомление не е залепено при стриктно спазване на процедурата и изискванията, предвидени в чл.47, ал.1, изр. първо и второ от ГПК. Предвидено е, че връчителят залепва уведомлението на вратата или на пощенската кутия и само когато достъп до тях не е осигурен – на входната врата или на видно място около нея; когато има достъп до пощенската кутия, връчителят пуска уведомление и в нея. В настоящият случай е отбелязано, че уведомлението е залепено на входната врата, без да е отбелязано от връчителя на адреса има ли пощенска кутия и има ли осигурен достъп до нея и съответно пуснат ли е екземпляр от поканата-уведомление в нея. Връчителят следва да изпълни процедурата по залепване на уведомление, на първо място спазвайки законовите изисквания затова, а на следващо място – надлежно да оформи отрязъка на залепеното уведомление, като стриктно, ясно и конкретно посочи точното място, на което е залепил уведомлението.

С оглед на изложеното съдът намира, че ответникът М. Г. Г. не е надлежно уведомен за настъпилата предсрочна изискуемост преди датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК. Заявлението за издаване на заповед за изпълнение не представлява уведомяване на длъжника за предсрочната изискуемост на кредита, тъй като същото не се връчва на длъжника и до произнасяне от съда заповедното производство е едностранно. Връчването на издадената заповед за изпълнение на длъжника също няма характер на уведомяване на длъжника за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита, защото заповедта за изпълнение не изхожда от кредитора и в нея не се съдържа волеизявление в посочения смисъл. Исковата молба може да има характер на волеизявление на кредитора, че счита кредита за предсрочно изискуем, и с връчването на препис от нея на ответника по иска предсрочната изискуемост се обявява на длъжника. Ако относимите към настъпване и обявяване на предсрочната изискуемост факти не са се осъществили преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, то вземането не е изискуемо в предявения размер и на предявеното основание. Уведомяването на длъжника, че кредиторът счита кредита за предсрочно изискуем, направено с връчване на препис от исковата молба по чл.422, ал.1 от ГПК или по друг начин след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение има за последица настъпване на предсрочна изискуемост на кредита, ако са налице уговорените в договора за кредит условия за нейното настъпване. Това уведомяване не може да бъде взето предвид като факт, настъпил след предявяване на иска, от значение за спорното право съгласно чл.235, ал.3 от ГПК, нито да обуслови основателност на установителния иск по чл.422, ал.1 от ГПК, нито може да промени с обратна сила момента на настъпване на изискуемост на задължението, а представлява ново основание за предявяване на осъдителен иск или ново заявление за издаване на заповед за изпълнение /в този смисъл Решение №114/07.09.2016 год. по т.д.№362/2015 год. на ВКС, II т.о.; Решение №77/10.05.2016 год. по т.д.№3247/2014 год. на ВКС, II т.о./.

С оглед на изложеното, съдът приема, че ищецът „Банка ДСК“ АД не доказва, че преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение е уведомил ответника М. Г. Г. за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, поради което и претенцията за признаване за установено, че към 05.01.2021 год. - датата на подаване на Заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК, ответникът **М. Г. Г., ЕГН-*****, от ****, ДЪЛЖИ** на **„БАНКА ДСК“ АД, ЕИК : 121830616**, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул.“Московска” №19, следните суми : **850 лева** – главница; **113.05 лева** – договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 01.11.2019 год. до 03.01.2021 год.; **152.93 лв.,- лихва за забава /лихвена надбавка за забава/** за периода от 30.04.2019 год. до 12.03.2020 год. и 960 лв.- лихва за забава за периода от 14.05.2020 год. до 03.01.2021 год.; **7.08 лева** - законна лихва за периода от 04.01.2021 год. до 04.02.2021 год., **законна лихва**, считано от 05.02.2021 год. до окончателното погасяване на задължението, се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

По предявения при условията на евентуалност осъдителен иск с правно основание чл.430, ал.1 от ТЗ във връзка с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

По предявеният осъдителен иск с подадената искова молба, кредиторът е упражнил правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, която искова молба съдържа и изявление в този смисъл. За разлика от установителното исково производство по чл.422, ал.1 от ГПК, предмет на което е съществуване на вземането към един минал момент - момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение, при което субективното право на кредитора следва да е надлежно упражнено и да предхожда по време подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, то в производството по осъдителен иск, исковата молба има характера на уведомление и покана до длъжника за настъпването на предсрочната изискуемост - в този смисъл е Решение №139/05.11.2014 год. по т.д. №57/2012 год. на ВКС, I т.о., постановено по реда на чл.290 от ГПК. Затова и в настоящия случай по така предявения осъдителен иск следва да се приеме, че нарочно волеизявление за обявяване на вземането за предсрочно изискуемо е достигнало до знанието на ответника с връчване на препис от исковата молба. Ирелевантно според съда е възражението на особения представител на ответника, че той няма качеството на негов процесуален представител и след като няма връзка с него не може да му връчи препис от исковата молба с приложенията, тъй като съгласно ТР №3/2017 год. от 27.03.2019 год. на ВКС, ОСГТК предсрочната изискуемост на вземането по договор за заем за потребление или за кредит, уредена в нормите на чл.71 от

ЗЗД и чл.432 от ТЗ, представлява преобразуващо право на кредитора за изменение на договора и, за разлика от общия принцип по чл.20а, ал.2 от ЗЗД, настъпва с волеизявление само на едната от страните. Волеизявлението следва да достигне до насрещната страна, но не се нуждае от приемане и същото поражда действие, ако са били налице обективните предпоставки за предсрочната изискуемост, уговорени в договора или предвидени в закона. Видно от чл.13 на Договор за овърдрафт по разплащателна сметка 387526 от 28.03.2012 год. е, че при настъпване на изискуемост, Банката има право да се снабди с изпълнителен лист по извлечение от сметка и да пристъпи към принудително събиране на задълженията си по всички предвидени и незабранени от закона способи. Факт е, че „Банка ДСК“ АД, чрез ЧСИ Велислав Петров, рег.№879, район на действие ОС-гр.Ловеч е положила усилия да връчи покана-уведомление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем до М. Г. Г. на постоянният и настоящ адрес, посочен в сключения между „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД и М. Г. Г. договор за овърдрафт по разплащателна сметка 387526 от 28.03.2012 год., но предвид цитираната по-горе задължителна практика на ВКС, съдът приема, че в конкретният казус волеизявлението не се нуждае от приемане от насрещната страна, в случай, че са налице обективните предпоставки за предсрочната изискуемост, уговорени в договора или предвидени в закона.

Съдът позовавайки се на ТР №3/2017 год. от 27.03.2019 год. на ВКС, ОСГТК приема, че когато се касае за задължение за връщане на определена парична сума, получена в изпълнение на един договор, както е в настоящият казус, по който получателят на същата сума не е изпълнител задължението си, като момент на възникване на задължението трябва да се счита онзи момент, в който е настъпил фактът, от който се съди за неизпълнението на договора от получателя на сумата. В случая това е датата, от която задължението по процесният договор за кредит е станало изискуемо в целия му размер. В т.3 от заключението на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза е записано, че на 13.03.2018 год. е постъпила последната вноска за обслужване на кредита, т.е. от тази дата е преустановено плащането на суми за погасяване на процесния кредит, като в констативната част на същото, на стр.2 е записано, че на 01.04.2021 год. е регистрирана предсрочна изискуемост на кредита поради забава на плащанията на дължимите вноски. Според съда релевантната дата, която следва да се приеме за настъпване на изискуемостта е 04.01.2021 год., посочена в извлечението от счетоводни книга на Банката /на стр.4 по Ч.гр.дело №332/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч, тъй като преди тази дата тя е правила опити да уведоми ответника за това, че е обявила кредита за предсрочно изискуем. Следователно претенцията на „Банка ДСК“ АД относно дължимостта на сумата от 850 лева главница по Договор за овърдрафт по разплащателна сметка 387526 от 28.03.2012 год. е основателна и следва да бъде уважена до размера, който е претендиран в петитума на исковата молба, който изцяло съвпада и с изчисленията, които вещото лице е направило в заключението си по съдебно-икономическата експертиза.

Основателни и доказани се явяват и акцесорните вземания за договорна /възнаградителна/ лихва, лихва за забава /лихвена надбавка за забава/, законна лихва, тъй като същите са напълно идентични по размер и период с това, което Банката е претендирала в петитума на исковата молба по отношение на предявената при условията на евентуалност осъдителна искова претенция и изчисленията на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза. Единственото различие е относно началната дата на лихвата за забава в размер на сумата 95,60 лева, която в петитума на исковата молба е посочена с начална дата от 14.05.2020 год., а експерта я е изчислил, че е с начален период 14.02.2020 год., но съдът счита, че следва да съобрази това, което е посочено в петитума на исковата молба, тъй като изменение по отношение на този период не бе направено от процесуалния представител на ищеца до приключване на съдебното дирене в първата инстанция, в който смисъл и съдът е останал сезиран с тази акцесорна претенция по начина, който е посочено в петитума на исковата молба. По искане на пълномощника на ищеца съдът е допуснал поправка относно крайният период на договорната лихва, предявена при условията на евентуалност до 29.02.2022 год., но според съда крайната дата е до 03.01.2021 год., така както е посочено в заключението на вещото лице, защото не може да се претендира дори и акцесорно вземане, което е след датата на подаване на заявлението в съда – 05.02.2021 год.

Следователно при така възникналите договорни отношения между страните ответника се явява изцяло неизправна страна и следва да бъде осъден да заплати на ищеца, на основание чл.430, ал.1 от ТЗ във връзка с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД, следните претендирани суми : 850 лева - главница; 113.05 лева - договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 01.11.2019 год. до 03.01.2021 год.; 152.93 лева - лихва за забава /лихвена надбавка за забава/ за периода от 30.04.2019 год. до 12.03.2020 год. и 95,60 лева - лихва за забава за периода от 14.05.2020 год. до 03.01.2021 год.; 7.08 лева - законна лихва за периода от 04.01.2021 год. до 04.02.2021 год., законна лихва, считано от 05.02.2021 год. до окончателното погасяване на задължението

По разноските.

При този изход на процеса ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер общо на 645,01 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски, направени в настоящото исково производство, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, за което съдът съобрази представения списък на разноски по чл.80 от ГПК и които включват 29,70 лева държавна

такса, 200 лева депозет за вещо лице, 100 лева възнаграждение за юрисконсулт и 315,31 лева депозит за назначения особен представител на ответника.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца и разноските, направени в заповедното производство в размер на сумата 24,37 лева.

На адвокат Ц. Ж. от АК-гр.Ловеч следва да се изплати възнаграждение в размер на сумата 315,31 лева от внесения от ищеца депозит, за осъществяването процесуално представителство на ответника М. Г. Г. по гр.дело №372/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „БАНКА ДСК“ АД, ЕИК : 121830616, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул. „Московска“ №19, представлявано от Главния изпълнителен директор **** и Изпълнителния директор ***, чрез пълномощника си гл.юрисконсулт **** против М. Г. Г., ЕГН-***** от ****, иск с правно основание чл.422 във връзка с чл.415, ал.1, т.2 от ГПК, за признаване на установено, че към 05.01.2021 год. – датата на подаване на заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК, М. Г. Г., с горните данни дължи на „БАНКА ДСК“ АД, с горните данни следните суми : **850 лева** – главница; **113.05 лева** – договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 01.11.2019 год. до 03.01.2021 год.; **152.93 лв.,- лихва за забава /лихвена надбавка за забава/** за периода от 30.04.2019 год. до 12.03.2020 год. и 95,60 лв.- лихва за забава за периода от 14.05.2020 год. до 03.01.2021 год.; **7.08 лева** - законна лихва за периода от 04.01.2021 год. до 04.02.2021 год., **законна лихва**, считано от 05.02.2021 год. до окончателното погасяване на задължението, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА М. Г. Г., ЕГН-***** от **** да заплати на „БАНКА ДСК“ АД, ЕИК : 121830616, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул. „Московска“ №19, представлявано от Главния изпълнителен директор **** и Изпълнителния директор ***, чрез пълномощника си гл.юрисконсулт ****, на основание чл.430, ал.1 от ТЗ във връзка с чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от ЗЗД, следните суми : **850** /осемстотин и петдесет/ лева - главница; **113.05** /сто и тринадесет лева и пет стотинки/ - договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 01.11.2019 год. до 03.01.2021 год.; **152.93** /сто петдесет и два лева деветдесет и три стотинки/ - лихва за забава /лихвена надбавка за забава/ за периода от 30.04.2019 год. до 12.03.2020 год. и **95,60** /деветдесет и пет лева и шестдесет стотинки/ - лихва за забава за периода от 14.05.2020 год. до 03.01.2021 год.; **7.08** /седем лева и осем стотинки/ - законна лихва за периода от 04.01.2021 год. до 04.02.2021 год., **законна лихва**, считано от 05.02.2021 год. до окончателното погасяване на задължението

ОСЪЖДА М. Г. Г., ЕГН-***** от **** да заплати на „БАНКА ДСК“ АД, ЕИК : 121830616, със седалище и адрес на управление : гр. София, ул. „Московска“ №19, представлявано от Главния изпълнителен директор **** и Изпълнителния директор ***, чрез пълномощника си гл.юрисконсулт **** сумата размер общо на **645,01** /шестотин четиридесет и пет лева и една стотинка/, представляваща съдебно-деловодни разноски, направени в настоящото исково производство, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, за което съдът съобрази представения списък на разноски по чл.80 от ГПК и които включват 29,70 лева държавна такса, 200 лева депозет за вещо лице, 100 лева възнаграждение за юрисконсулт и 315,31 лева депозит за назначения особен представител на ответника, както и сумата **24,37** /двадесет и четири лева тридесет и седем стотинки/, представляваща съдебно-деловодни разноски, направени в заповедното производство, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адвокат Ц. Ж. от АК-гр.Ловеч сумата 315,31 /триста и петнадесет лева тридесет и една стотинки/ от внесения от ищеца депозит, за осъществяването процесуално представителство на ответника М. Г. Г. по настоящото гр.дело №372/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Банковата сметка, по която ответникът може да плати дължимите суми на „Банка ДСК“ АД е : IBAN : BG****; BIC Код на „Банка ДСК“ АД : STTSABGSF

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред ОС-гр.Ловеч в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, препис от него да се приложи по Ч.гр.дело №332/2021 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____

